

PROSTOR

duben-červen 2026

Ohlžení za posledními měsíci uplynulého školního roku

aneb

Inspirace pro školní rok 2026/2027

Hojná úroda cen

Vskutku úrodné bylo zejména druhé pololetí na ZUŠ Jára Cimrmana, kdy žáci z různých oborů začali domů přivážet významná ocenění, a to jak z krajských, tak následně i z celostátních a mezinárodních soutěží ZUŠ.

Takže tady jsou ti nejúspěšnější:

Krajská soutěž „Zahraj si s Chodovarkou“, Chodová Planá,

Františka Katreniaková-klarinet 1. místo, absolutní vítěz. Fany je ze třídy pana učitele Lukáše Böhma, a **Daniel Říšský**, tenor, rovněž 1. místo. Danek je ze třídy pana učitele Roberta Říšského.

Krajská výtvarná soutěž „Jeho veličenstvo les“, GAVU Cheb,

Viktorie Pimperová 1. místo,
Lea Pimperová 1. místo. Obě dívky navštěvují třídu paní učitelky Veroniky Černé.

Výtvarná soutěž „Příběhy památek“, NPÚ Loket

Anhelina Herych, čestné uznání.
Třída paní učitelky Camilly Katreniakové.

Krajské kolo pěvecké soutěže Karlovarský skřivánek, Karlovy Vary,

Adéla Bortlíková 2. místo s postupem.
Sofie Maxová 2. místo s postupem
Eliška Strnadová 3. místo.

Dívky jsou ze třídy paní učitelky Soni Leškové.

*Naši žáci oboru tvůrčí psaní se v uplynulém školním roce zapojili do projektu **Příběhy našich sousedů...** (více se dočtěte na další straně).*

Na návštěvě pamětnice paní Uršuly Pospíšilové v Chebu, kde se rodil nesmírně zajímavý rozhovor o jejím až neuvěřitelném životním příběhu. Na horním snímku paní Pospíšilové mezi studenty.

Krajské kolo celostátní soutěže ZUŠ, komorní hra s převahou smyčcových nástrojů,

Klavírní trio ve složení

Kristýna Vaníčková,

Anna Bartošová,

Amálie Balharová - 1. cena s postupem. Učitelem je pan Vladimír Kubálek.

Krajské kolo celostátní soutěže ZUŠ, komorní hra s převahou žesťových dechových nástrojů

Žesťové kvinteto ve složení

Eva Kolářová + zvláštní cena

Oliver Vosátka + zvláštní cena,

Lukáš Ballo, Jakub Đurica a Daniel Říšský

1. cena s postupem, absolutní vítěz. Učitelem je pan Jan Kovář.

Pokračování na 2. straně

Ohlžení za posledními měsíci uplynulého školního roku aneb **Inspirace pro školní rok 2026/2027**

Krajské kolo celostátní soutěže ZUŠ, komorní hra s převahou dechových dřevěných nástrojů,

Kvarteto AVEA, 1. cena s postupem.

Ocenění jsou ze třídy paní učitelky Zdeňky Horské.
Spojený soubor ZUŠ Cheb a ZUŠ Jára Cimrmana Fr. Lázně – **Vivienne Vajc**

Krajské kolo celostátní soutěže ZUŠ, hra na EKN, Matyáš Koudelka 1. cena s postupem, titul: absolutní vítěz.

Jan Martin Theiss – 1. cena s postupem

Matyáš i Jan Martin jsou ze třídy pana učitele Vladimíra Hrinka.

Krajské kolo celostátní soutěže ZUŠ, hra na akordeon, Kraslice

Kristýna Řáňková 1. cena,

Magdaléna Cetkovská 2. cena a

Maxmilián Korčák 2. cena.

Všichni navštěvují třídu pana učitele Bohumila Polívky.

Akordeonový soubor Karlovarského kraje Accordion Together 1. cena. Vyučujícím je opět Bohumil Polívka.

Semifinále taneční soutěže Mia Dance Festival, Cheb

Choreografie „Element ohně“ 1. místo.

Složení: **Julie Bastlová, Emilly Belšán, Barbora Böhmová, Anežka Faltusová, Isabela Fišerová, Eliška Jungová, Jasmina Kiefer, Lea Pimperová, Laura Plachá, Natálie Řepová**

Choreografie „Element vody“ 1. místo.

Emma Dusová, Sofia Gavlasová, Vanda Korčáková, Marie Randisová, Klára Rolníková, Thanh Thao Vu

Choreografie „Element země“ 1. místo.

Ella Móro, Ema Prokopová, Klára Valečková, Vivienne Vajc, Barbora Valečková, Oleksandra Vozniuk

Choreografie „Katy“

Kateřina Pálková 2. místo.

Oceněné tanečnice navštěvují třídu paní učitelky Dagmar Dusové.

Celostátní výtvarná soutěž „Vltava očima dětí“, NPÚ Praha,

Štěpánka Hrdinová, Zvláštní cena za výjimečné ztvárnění řeky Vltavy.

Učitelkou Štěpánky Hrdinové je paní Veronika Černá.

Celostátní kolo pěvecké soutěže „Karlovarský skřivánek“, Karlovy Vary, Adéla Bortlíková 3. místo.

Adéla se učí zpěvu ve třídě paní učitelky Soni Leškové

Ústřední kolo celostátní soutěže ZUŠ, komorní hra s převahou smyčcových nástrojů, Fr. Lázně.

Klavírní trio **Kristýna Vaníčková, Anna Bartošová, Amálie Balharová** - 3. cena.

Učitelem je pan Vladimír Kubálek.

Ústřední kolo celostátní soutěže ZUŠ, hra na akordeon, Zlín, Kristýna Řáňková 2. cena.

Je ze třídy pana učitele Bohumila Polívky.

Ústřední kolo soutěže ZUŠ, hra na elektronické klávesové nástroje, Matyáš Koudelka 2. cena.

Třída pana učitele Vladimíra Hrinka.

Na snímku Jan Kovář (třetí zleva v pozadí) se svými úspěšnými žáky kola soutěže v komorní hře s převahou dechových nástrojů.

Ústřední kolo celostátní soutěže ZUŠ, komorní hra s převahou dechových nástrojů, Praha, Duo trubek 1. cena. Učitel Jan Kovář.

Spojený soubor ZUS Plzeň a ZUŠ Jára Cimrmana Františkovy Lázně - Martin Kovář

Úspěch z krajského kola zopakovalo i v kole

Úspěch v krajském kole zopakovala i v kole celostátním

Žest'ové kvinteto.

Mladí přivezli také z Prahy 1. cenu.

Učitelem je Jan Kovář.

Složení:

Eva Kolářová + zvláštní cena

Oliver Vosátka + zvláštní cena

Lukáš Ballo, Jakub Ďurica, Daniel Říšský.

Kvarteto AVEA 2. cena.

Třída paní učitelky Zdeny Horské.

Spojený soubor ZUŠ Cheb a ZUŠ Františkovy Lázně

– účinkující **Vivienne Vajc**

Ocenění získali také někteří učitelé.

Mezinárodní soutěž Litvínovské dřevohraní, Litvínov,

Františka Katreniaková – klarinet sólo 1. místo.

Učitelem je Lukáš Böhm.

Stopy Járy Cimrmana se našly i ve Františkových Lázních

Ted' ale zpátky do května. Okolí školy, ale i školní chodby a třídy ožily 17. května „lidmi od televize“, přesněji sem zavítal štáb ČT, který zde natáčel další z dílů série STOPY JÁRY CIMRMANA. Také ve Františkových Lázních byl průvodcem populární herec Miroslav Táborský. Pro žáky, z nichž se někteří z hudebních a výtvarných oborů do natáčení také aktivně zapojili, to byla ojedinělá příležitost seznámit se na vlastní oči, jak se rodí televizní pořad. A ještě měli někteří příležitost se s „otcem“ velkého Čecha Zdeňkem Svěrákem potkat.

V neděli natáčela ČT Děčko v naší škole, v pondělí potom v lázeňském hotelu Pawlik pokračovalo natáčení se Zdeňkem Svěrákem, který se v tomto dílu seriálu „Stopy Járy Cimrmana“ také objeví.

Ještě pro zajímavost, Zdeněk Svěrák pak vystupoval další den ještě v představení Liják, které se uskutečnilo v Mariánských Lázních a následující úterý potěšil své příznivce také v Divadle Boženy Němcové ve Fr. Lázních.

podnětný a zajímavý, ale byl to i velice krásný dárek k letošnímu 55. výročí ZUŠ Františkovy Lázně.

O čem to bude? To zatím

neprozradíme. Česká televize série **Stopy Járy Cimrmana** uvede příští rok na jaře.

Snímky jsou z natáčení

Společný koncert se Západočeským symfonickým orchestrem hned ke dvěma jubileům

Letošnímu 55. výročí školy byla věnována také další květnová akce. V pátek 29. května spojili svůj um žáci ZUŠ Járy Cimrmana Františkovy Lázně a ZUŠ Fryderyka Chopina Mariánské Lázně, která letos slaví dokonce 100. výročí svého založení a veřejnosti se představili společným koncertem s profesionálními hudebníky Západočeského symfonického orchestru v mariánskolázeňském Casinu.

Kdo z františkolázeňských účinkoval? Byli to: **Vivienne VAJC** (zobcová flétna), ze třídy paní učitelky Zdeny Horské, **Oliver VOSÁTKA** (lesní roh) ze třídy Jana Kováře, **Františka KATRENIÁKOVÁ** (klarinet) ze třídy pana učitele Lukáše Böhma, **Daniel ŘÍŠSKÝ** (pozoun) ze třídy pana učitele Roberta ŘÍŠSKÉHO a **Kristýna VANÍČKOVÁ** (housle) ze třídy paní učitelky Zuzany Vaníčkové.

V této souvislosti doplňujeme, že se opět v příštím roce 2027 uskuteční společný koncert žáků s Českou filharmonií. Do výběru těch nejlepších byli nominováni kromě všech výše jmenovaných žáků ještě:

Antonín RANDIS (kontrabas) ze třídy pana učitele Bohumila Polívky a

Anna BARTOŠOVÁ (violoncello) ze třídy pana učitele Vladimíra Kubálka.

A je po prázdninách... Tak úspěšný další školní rok.

Příběhy našich sousedů

Paměť národa je mezinárodní sbírka vzpomínek pamětníků důležitých historických událostí 20. století. Dostupná je v stejnojmenném internetovém archivu, na jehož budování se podílejí jednotlivci i organizace z ČR a dalších zemí. Hlavním koordinátorem projektu je obecně prospěšná společnost Post Bellum. Do projektu zapojujících do sběru vzpomínek i nejmladší generaci byla zapojena také naše škola, konkrétně žáci a jejich učitelka Jaroslava Rymešová z oddělení tvůrčího psaní. V rámci projektu **Příběhy našich sousedů** společně vytypovali a oslovili nositelku takřka neuvěřitelného životního příběhu paní Uršulu Pospíšilovou z Chebu. Od přípravy otázek, přes zpracování scénáře, vlastní natočení až po finále v podobě sestřihání nasbíraného audio i video materiálu se podíleli z velké části sami žáci s odbornou pomocí ze strany zástupce organizace Post Bellum pana Otakara Míky (scénář, střih). Do projektu se aktivně zapojili tito žáci: **Markéta Štěříková, Tereza Šišková, Eliška Janoušková, Linda Phi a Tomáš Vu**. Všichni zaslouží uznání za to, jak se svého úkolu výborně zhostili.

Výstavní prostory Kolonády Solného a Lučního pramene opět rozsvítily barvy výtvarných prací

V nedávno nově upravených prostorách Kolonády Solného a Lučního pramene určené pro výstavy prací žáků naší Základní umělecké školy, se konaly dvě vernisáže. První, počátkem května, byla věnována **propojení generací**. Společně zde vystavovali své práce nejmladší děti ve věku 4 až 8 let, které navštěvují ZUŠ v systému tzv. Tykadýlek se staršími frekventanty Akademie umění a kultury 3. věku Města Františkovy Lázně. Šlo o kresby, malby i keramiku a jak v případě nejmladších, tak i nejstarších účastníků šlo o žáky ze tříd paní učitelky **Camilly Katreniakové a Veroniky Černé**.

Následující vernisáž patřila výstavě závěrečných prací žáků z výtvarného oboru a oboru keramika.

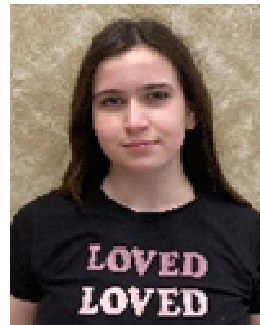
Tato výstava bude k vidění po celé léto až do září.

Pro zájemce připomínáme otevírací dobu **Kolonády Solného a Lučního pramene: pátky, soboty a neděle, vždy od 13.00 do 17.00 hodin.**

Představujeme některé z oceněných žáků

Magdalena CETKOVSKÁ (12 let)

Držitelka druhého místa v krajské soutěži ZUŠ ve hře na akordeon se na nástroj učí hrát sedmým rokem ve třídě pana učitele Bohumila Polívky. Hezké umístění si ve své kategorii „vyhrála“ provedením skladeb Tango a Pohádka pro Berušku.

To jsi ještě asi chodila do mateřské vid', když jsi začala navštěvovat i zdejší ZUŠ. Proč jsi si vybrala akordeon?

Líbilo se mi to. Na akordeon už tehdy hrál můj o asi čtyři roky starší bratranec, který bydlí v Plzni, a mě to oslovovalo. Tak pak byla pro mě volba nástroje jasná.

Je to tvůj první úspěch?

Ne. Před třemi roky jsem byla v kraji dokonce první.

Skončila jsi sice teprve šestou třídu, ale přemýšlíš už někdy o své budoucnosti? Čím bys jednou chtěla být?

Akordeon a hudba jsou fajn, ale já bych se jednou chtěla stát veterinářkou. Mám ráda zvířata chtěla bych jim pomáhat.

Máš doma nějakého mazlíčka?

Ano, máme doma pejska, tedy fenku, říkáme jí Máňa, a k tomu její dvě štěňata. Už jim je pět a šest let. Jsou to všechno kříženci, ale jsou úžasní. Mám je moc ráda.

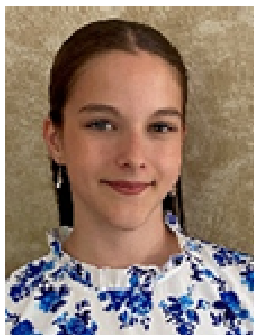
Co máš ještě ráda kromě hudby a zvířátek?

Chodím v Chebu do plaveckého oddílu, a tady na ZUŠ ještě navštěvuji keramiku, kterou vede paní učitelka Veronika Černá.

Můžu prozradit, že je vás doma také víc dětí? Kolik máš sourozenců?

Celkem je nás sedm, šest děvčat. a jeden kluk. Dva nejstarší se už odstěhovali. Já jsem nejmladší. Určitě ale spolu vycházíme dobře, nevím, že bychom se někdy prali. Taky je to tím, že si hodně pomáháme, a máme všichni i hodně kroužků.

Kristýna ŘÁNKOVÁ (12 let)

Z ústředního kola ve hře na akordeon, které se konalo ve Zlíně si tato mladická interpretka přivezla druhé místo. Byl to její první velký úspěch. Stejně jako Magdalenska, tak i Kristýnka začala docházet na ZUŠ ještě jako pětiletá k panu učiteli Bohumilu Polívkovi. A kdo jí vybral nástroj?

No, byla to maminka. Říká, že se jí vždycky hrozně líbilo, když hrála harmonika, a tak, i když většinou hrají na ten nástroj muži, řekla mi, abych to zkusila. A tak jsem to tedy zkusila, a jsem za to ráda.

Pamatuješ ještě na svou první písničku, kterou jsi na akordeon zahrála?

Ano, bylo to Halí, belí...

Ted' už ale určitě hraješ mnohem složitější skladby, vid'?

To ano. (usměje se).

Po kom jsi zdělila talent k muzice? Po mamince, po tat'kovi?

Maminka má hudbu ráda, ale spíš je posluchačka. V tatínkově rodině ale je několik hudebníků. Strojda hraje.

Říkala si, že jsi spokojená, že se učíš hrát na akordeon. Ale prozrad' mi, také ráda cvičíš?

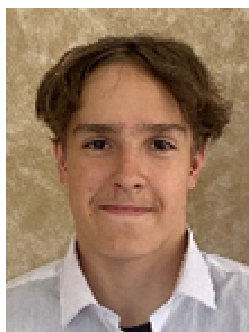
No, někdy jsem mívala chuť s tím praštit. To když se mi něco dlouho nedařilo zahrát. To už je ale pryč, opravdu mě to baví.

Ráda něco tvořím, vyrábím. (Maminka na ni prozrazuje, že je nesmírně šikovná, zručná). A potom také ráda maluju, na plátna. Krajinky, a tak. A ještě se mi líbí jezdit na výlety.

Čím bys jednou chtěla být?

Učitelkou v mateřské škole.

Maxmilián KORČÁK (14 let)

Max si přivezl z Krajského kola soutěže ZUŠ ve hře na akordeon pěkné druhé místo.

K cenám získaných již v několika podobných soutěžích v předchozích letech tak přibyla cena vlastně poslední. Je zákem hry na akordeon ve třídě pana učitele Bohumila Polívky, tento rok výuku zakončil absolventským koncertem a – s hrou na nástroj skončil. Prozradil nám to v krátkém rozhovoru.

Proč? Akordeon byl s tebou hodně dlou-

ho spojený a byl jsi v něm, alespoň to úspěchy v soutěžích potvrzovaly, dobrý?

Hraju od svých pěti let. Bylo to na přání rodičů, protože na harmoniku hrával už děda, ale já byl s jejich volbou spokojený. Jenomže už si myslím, že hraju dost dlouho na to, abych se začal věnovat naplno i jiným zájmům.

Jaké další zájmy máš? A také končíš základku. Kam míříš? Jaké povolání sis vybral?

V září nastupuju na dopravní průmyslovku v Plzni. Mým přáním je stát se strojměstem. Tohle povolání se mi vždy líbilo, už od malička se mi líbily vlaky a hlavně možnost je řídit. Jinak mě baví kolo, koloběžka, moc rád jezdím venku, sám nebo s kamarády.

Držím ti samozřejmě palce, aby se ti ten tvůj sen splnil. Strojměstce je krásné, i když hodně zodpovědné povolání. Ještě se ale na chvíli vracíme k té tvé poslední soutěži. Jaké to bylo?

Přihlásil jsem se na poslední chvíli. Už se mi vlastně ani moc soutěžit nechtělo, ale nakonec jsem si řekl, "když je to naposled, tak do toho jdu...". Konkurence tam byla opravdu velká a nakonec jsem byl rád, že jsem to ještě dal.

A co ty a akordeon v budoucnu? Doufám, že definitivně ho na hřebík přece jen nepověsíš...?

To myslím si, že asi ne. Určitě se sice hře nebudu nikdy věnovat profesionálně, ale určitě, budu-li mít někdy chuť, tak si něco zahraju. Pro sebe, jen tak pro radost a nebo třeba pro rodinu, přátele.

Dobré a hlavně úspěšné vykročení do nového školního roku 2026/2027 přeje všem našim žákům i učitelům redakce PROSTORU

Ze starší tvorby našich žáků

Moji rodiče a Česká republika

Představte si, že jste „donuceni“ žít v jiné zemi, kterou ani neznáte. Nikoho tam nemáte. Nemůžete se na nikoho spolehnout. Nechápete, co vám ostatní říkají. Nedokážete se domluvit. Strašný co? Ale hodně lidí žije takhle, musí se adaptovat na nový životní styl, naučit se jiný jazyk, jiné zvyky. Chtějí mít lepší život a vybudovávat si stabilní život pro svoje děti.

Moji rodiče patří do téhle kategorie. Mému tátovi bylo dvacet sedm, když imigroval do České republiky. Ze začátku si řekl, že si bude tvrdě pracovat a vydělávat, a potom se vrátí zpět domů za svojí rodinou. Plánoval tu zůstat pouze tři roky. Když přišel do Česka, tak se mu samozřejmě stýskalo po rodině, ale nechtěl se vzdát své velké příležitosti. Musel si něco vydělat. Bylo to těžké, naučit se nový jazyk, ale musel se alespoň naučit základy. Když tu žijete dostatečně dlouho, tak se to samo dostane do hlavy. Stačilo si jenom doplnit slovní zásobu, ta nejprimitivnější slovíčka, která využijete pro každodenní život. Našel si svou komunitu a spřátelil se s mnoha lidmi, kteří byli ve stejné situaci jako on. Vyprávěl mi, že si našel dobrého kamaráda a žili spolu v Potůčkách. Ale ten člověk se později vrátil do Vietnamu. Stále udržují kontakt. Musel si najít nového spolubydlícího. A víte, jak to vypadá, když dva nezodpovědní muži bydlí spolu? Příšerně. Táta mi vyprávěl, že často jedli po restauracích, protože neuměli tak dobře vařit.

Potom si táta našetřil dost peněz a odstěhoval se do nového bytu ve Františkových Lázních. Pořídil si staré auto. To auto bylo tak staré, že se dveře u volantu nedaly otevřít a on musel prolézat druhou stranou.

Čas uběhl jako voda. Za tu dobu se hodně změnilo, i jeho názory. Chtěl tu žít dál. Vyhovovalo mu to tady. Ale přece musel navštívit své rodiče. Koupil si letenku a odletěl do Hanoje. Jestli se nemýlím, tak to bylo v době, kdy se ve Vietnamu slaví Lunární nový rok a Vietnamci se vracejí, aby to slavili se svou rodinou. V Hanoji poznal mou matku ... a zamilovali se do sebe. Moje mamka tehdy pracovala v obchodním centru jako prodavačka. Táta přesvědčil svou budoucí tchýni, aby nechala svou dceru odcestovat za ním do Česka, a povedlo se mu to.

Moje maminka se rozhodla odjet, a to s povolením mé babičky. Říkala mi, že toho na úplném začátku litovala. Taky se jí stýskalo po rodině, i když tu měla tátu, tak to nestačilo. Ale časem si na to zvykla. Byla ještě mladá a nechtěla jen pracovat a pracovat. Táta to respektoval, protože si to taky zažil a dopřál jí čas, který potřebovala. Nebyla totiž připravena otročit svůj celý život.

Neměla ale jinou možnost. Tak se prostě rozhodla uznat realitu, a neplýtvat časem. Začala pomáhat tátovi v práci. Táta ji mezitím naučil pár důležitých slovíček, a ostatní se už musela naučit sama.

Po roce, kdy už spolu žili, se rozhodli mít mě. Mamka byla šťastná, ale taky hodně zaneprázdněná, protože se starala o mě. Táta musel pracovat ještě více, aby nás uživil a dopřál slušný život.

Maminka mi povídala o tom, že ty první dva byly až příliš stresující a náročné. Ale pak jsme slavili moje druhé narozeniny a rodiče mi našli chůvu. A mamka zase začala pracovat. Naučila se skloubit svůj život s prací i s rodinou, a byla mnohem šťastnější než kdysi. Rodiče obětovali své mládí a osobní svobodu, jen aby mi dali dobrý a šťastný život.

Nyní mi rodiče tvrdí, že až dostuduju vysokou školu, tak se vrátí do Vietnamu na dobro. Prodají tady svůj byt a koupí si nový ve Vietnamu. Oba dva se však vyjádřili, že jsou rádi, že si zažili a stále ještě zažívají život v Česku.

Jsem jim velice vděčná za to, co pro mě udělali. Samozřejmě očekávají ode mě jen to nejlepší. Je to samozřejmé, protože jsem přece jejich jediná dcera. A já udělám vše, abych je v žádném případě nezklamala. Oni pracovali a pracují tvrdě, abych měla lepší život, nežli měli oni, a já si toho moc vážím. Dali mi šanci žít na plno, a já toho určitě využiju.

Linda Phi

Za vysněným životem

Oba moji rodiče pocházejí z Vietnamu. Narodili se tam, své dětství tam oba prožili, učili se tam ve škole, avšak ve svém poměrně mladém věku odešli, na sobě, do České republiky. Tady se později také poznali.

století a můj táta poprvé stojí na české půdě. Přestěhoval se sem, jelikož si tady chtěl založit rodinu a celkově mít lepší život, protože Vietnam byl po válce se Spojenými státy americkými v horším ekonomickém stavu, země byla chudší, a také tu bylo málo pracovních příležitostí pro mladé lidi. Naštěstí, když můj táta do Česka přijel, tak už zde žila jeho starší sestra, u které mohl na počátku nějakou dobu taky bydlet. To byla výhoda. Pracoval nejprve jako CD přehrávači, ale protože v té době byly tyto přehrávače dosti populární, a hodně je lidí kupovali, takže si celkem i vydělal nějaké peníze.

Po nějakém čase se přestěhoval do Františkových Lázní za svojí druhou starší sestrou, u které potom také nějakou dobu bydlel. Zde se poprvé potkal s mojí maminkou, která zrovna taky nějakou v téže době žila u mé tety. Maminka přijela do České republiky z podobných důvodů, jako tatka, ale nepřišla sama, ale se svými blízkými kamarádkami.

Oba se do sebe poměrně rychle a hodně zamilovali. Založili rodinu a společně si otevřeli restauraci. Jejich restaurace fungovala pár let, ale nebylo to úplně skvělé, a tak se rozhodli, že ji zavřou a pořídili si obchod. Toto se jim podařilo, a i když svojí „pobočku“ museli měnit třikrát, až tak veliký problém to zase nebyl.

Myslím, že rodiče jsou spokojeni, protože dodnes žijí svůj vysněný život.

Tomáš Vu

KDO BY MĚ MOHL CHÁPAT

Kdo by mě mohl chápat
Když mi do mysli nevidí
Co ona na mě mohla spáchat
Když mě tajně nenávidí

Kdo by mě mohl chápat
Když nemůže mé srdce pitvat
A zjistit, zda byl jeho nápad
Má mladá léta smutkem plýtvat

Kdo by mě mohl chápat
Když se uvnitř šířím žalem
Kdo mi pomůže po štěstí pátrat
Když je má duše spalována žárem

Jak bys mě mohl chápat,
Když já na tebe s žalem zřím
Jak by tvá mysl mohla chápat
Jak po večerech bdím

Jak bys mohl chápat
Se svým srdcem z ledu
Jak já sama musím tápat
Když nejsi v dohledu

Jak bys mohl chápat
Se svou myslí ocelovou
Co já se tu snažím krákat
Než mě to pozře celou

Kdo by mě mohl chápat
Když mi do mysli nevidí
Co ona na mě mohla spáchat
Když mě tajně nenávidí

Kdo by mě mohl chápat
Když nemůže mé srdce pitvat
A zjistit, zda byl jeho nápad
Má mladá léta smutkem plýtvat

Kdo by mě mohl chápat
Když se uvnitř šířím žalem
Kdo mi pomůže po štěstí pátrat
Když je má duše spalována žárem

Jak bys mě mohl chápat,
Když já na tebe s žalem zřím
Jak by tvá mysl mohla chápat
Jak po večerech bdím

Jak bys mohl chápat
Se svým srdcem z ledu
Jak já sama musím tápat
Když nejsi v dohledu

Jak bys mohl chápat
Se svou myslí ocelovou
Co já se tu snažím krákat
Než mě to pozře celou

Tereza Šišková

**Dobrý a úspěšný
nový školní rok
2026/2027**

